
Η πρώτη Γαλλίδα αθάνατη... πέθανε

Η **Μαργκερίτ Γιουρσενάρ**, η πρώτη γυναίκα που εισχώρησε μέσα στο ανδροκρατούμενο κάστρο της Γαλλικής Ακαδημίας πέθανε στο νοσοκομείο του Μάιν στις 17 Δεκεμβρίου 1987.

Τίποτε στον κανονισμό της Γαλλικής Ακαδημίας από την εποχή του Ρισελιέ, από την ίδρυσή της το 1634, δεν αντιτίθεται στο να εκλέγεται γυναίκα ως μέλος της. Τίποτε εκτός από την παράδοση. Ούτε η Μαντάμ ντε λα Φαγιέτ, ούτε η Μαντάμ ντε Στάελ, ούτε η Γεωργία Σανδή, ούτε η Κολέτ, ούτε η κόμησσα ντε Νοάιγ έγιναν ποτέ δεκτές.

Μετά από θυελλώδεις συζητήσεις, μετά από απειλές για παρατήσεις και πολλαπλές συνεδριάσεις η Μαργκερίτ Γιουρσενάρ γίνεται δεκτή, στις 6 Μαρτίου 1980 στη Γαλλική Ακαδημία. Ήδη ιππικού περιμένει την πρώτη γυναίκα Αθάνατη. Πανδαιμόνιο από τύμπανα κάτω από το θόλο τη στιγμή που η Γιούρσενάρ αρχίζει να καταβαίνει τις σκάλες. Ήταν η αποθέωση της συγγραφέως και της γυναίκας...

Η Μαργκερίτ Γιουρσενάρ γεννήθηκε στις Βρυξέλλες στις 8 Ιουνίου του 1903, από πατέρα Γάλλο και μητέρα Βελγίδα. Η μητέρα της πέθανε όταν ήταν δέκα ημερών, και πέρασε τα παιδικά της χρόνια με τον πατέρα της, καλλιεργημένο αριστοκράτη και ουμανιστή. Συνόδευε τον πατέρα της, στα ταξίδια του στην Ευρώπη, κι' έτσι δεν πήγε σχολείο. Μελέτησε αρχαία ελληνικά και λατινικά, έμαθε αγγλικά, ισπανικά και ιταλικά και πήρε το μακαλορεά της

ταξιδεύοντας στην Ευρώπη.

Άρχισε τη συγγραφική της καριέρα πολύ νέα και τα πρώτα της έργα είναι σφραγισμένα από τη Μεσόγειο, γιατί από το 1930 έως το 1936 ζούσε ουσιαστικά μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας. Και θα είχε ίσως εγκατασταθεί στην Ελλάδα, αν ο πόλεμος δεν την έκλεινε στην Αμερική, όπου τελικά εγκαταστάθηκε και πήρε την αμερικανική υπηκοότητα. Έζησε πάνω από σαράντα χρόνια στην πολιτεία του Μάιν στις ΗΠΑ. Το μικρό ξύλινο σπίτι του περασμένου αιώνα, η "PETITE PLAISANCE", ήταν η α-

πομόνωσή της και το ορμητήριό της. Από εκεί ξεκινούσε και εκεί κατέληγε κατά τον Απρίλιο, όταν ο καιρός ζέσταινε, αφού είχε ταξιδέψει για μήνες στην Ασία και την Αφρική. Και πάντα, στην επιστροφή για το Μάιν, έκανε ένα μεγάλο σταθμό στο Παρίσι, τον πραγματικό τόπο της, για να ξαναδαεί τους φίλους της, για να ξαναζήσει τα μέρη της νιότης της.

Η φίλια παίζει έναν πρώτο ρόλο στη ζωή της. Έχει φίλους που αγαπά τρυφερά σε όλον τον κόσμο. Είναι πιστή στις φιλίες της. Γύριζε τον κόσμο αναζητώντας ζωή και φίλια. Τα ταξίδια ήταν γι' αυτήν τρόπος ζωής. «Όταν ταξιδεύουμε, ταξιδεύουμε για να θεωρούμε. Κάθε ταξίδι είναι μια θεώρηση που μας συγκινεί», έλεγε. «Σ' όλη μου τη ζωή με ερέθιζε το ταξίδι... Η ανάγκη του ταξιδιού είναι δυνατή σαν σαρκική επιθυμία και ξαναπαίρνω το δρόμο και θα τον ξαναπάρω ασφαλώς πολλές φορές ώσπου να μου λείπει η δύναμη να το κάνω...»

«Γιατί αληθινοί ταξιδιώτες είναι μόνο εκείνοι που φεύγουν για να φύγουν...»

Τα πιο γνωστά έργα της είναι τα «Απομνημονεύματα του Ανδριανού», ο «Αλέξης», οι «Φωτιές», τα «Διηγήματα της Ανατολής», η «Χαριστική Βολή». Η Μαργκερίτ Γιουρσενάρ έκανε επίσης πολλές μεταφράσεις τόσο αρχαίων ελληνικών ποιητών, όσο και του Καβάφη, με συνεργασία του Κ. Δημαρά. Μετέφρασε επίσης νέγρικα σπρίτσουαλ, Βιρτζίνια Γούλφ και Γιούκιο Μισίμα.